

Nro. 9.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből Pénteken Julius 31-ik napján 1812-dik
esztendőben.

B é t s.

Kegyelmessen uralkodó Fels. Császárunk 's Ki-
rályunk, e' folyó Julius 27 ik napján friss egés-
ségben és szerentséssen ide haza jővén, ki sem
pihente magát, hanem mingyárt akkor Badenbe
ment azon szerentsétlenségnek meg szemlélésére,
mellybe azon városkát az azelőtt való napon
támadt veszedelmes tűz ejtette, és maga Eő Cs.
K. Felsége is szükséges rendelkezést tett, a' még
imitt amott hamvában elrejtezett tűznek egész-
len való megoltására, azután egyenesen a' Laxen-
burgi mulató nyári palotájába ment Eő Felsége.
— Ki nem lehet mondani, melly sok kárt vallot-
tak, nem tsak azok a' Bádeni lakosok, kiknek
házaikat a' tűz megemésztette, hanem még azok

a' vendégek is, a' kik az oda való orvosló vízzel való élés végett ott vóltak és múlattak. Hirtelen elterjedvén a' tűz, annak emésztő torkából semmijeket ki nem szabadíthatták, sőt életeket is nehezen mentették meg a' veszedelemtől.

Frantzia Birodalom.

VII. *Pius* Pápa Eő Szentsége, a' mint a' Párisi Monitőr említi, a' múlt Junius 26 ik napján, az Edessai Érsektől, és a' maga számos udvari tisztjeitől kísértetvén Fontainebleaubá (olv. Fonteneblóba) ment. A' Kadorei Hertzeg a' Korona fő vígyázója, és az egyházi dolgokra ügyelő Fr. Minister a' Toursi, vagy Caesarodunumi Érsek, és a' Nantesi 's Trieri Püspökök a' Császári palota ajtajánál fogadták el Eő Szentségét. A' most Párisban lévő Frantzia Püspökök is néhány nappal annakutánna oda mentek tiszteletére. — Most is azokban a' szobákban lakik Eő Szentsége, mellyekben lakott hét esztendővel ennekelőtte. — Ez a' fényes Csász. kastély, tudniillik a' Fonteneblói (deákúl Fons bellaqueus) az Isle de France nevű Frantzia kis tartományban, Páristól 14 óráni földre, egy szép erdő közepében fekszik, melly az abban lévő kies kútfejektől vette nevezetét. A' Frantzia Kir. Udvar, minden esztendőben itt szokott lakni ősszel a' szép vadászatra nézve. *Napoleon* Császárnak is igen kedves mulató helye ez. Ennek első fundamentomát I. *Ferentz* Fr. Király vetette meg, mellyen ő utánna IV. *Henrik*, 14 és 15-ik *Lajos* Királyok is sokat építettek, ez az oka, hogy annak négy szárnyai és öt udvarai különböznek az építésnek mesterségére nézve. Ennek a' ditső kastélynak leg szebb palotáin kívül 900 szobái vannak, mellyek ki-

rályi módon vannak fel ékesítve. Négy szép kertek veszik körül, mellyekben sok szép oszlopok, szökő kútak, tsatornák, 's több emlékezetes és mesterséges tsinálmányok találhatók. — Ebben a' kastélyban készült meg 1679-ik esztendőben a' Frantzia és Dánia Országok közt a' békekesség, ebben határozottak meg 1762 ik esztendőben a' Frantzia, Anglia és Portugallia országok közt kötött békekességnek előjáró tikkelyei, mellyek azon esztendő November 20-ik napján meg is erőssítették.

Azoknak az Aktáknak további folytatása, mellyeket a' külső dolgokra ügyelő Frantzia Minister a' Bassanói hertzeg, a' Párisban volt Orosz Csász. Ministerrel Gróf *Romanzowal* közlött, és a' mellyeket mi is a' Magyar Kurir 7-ik darabjának 102-ik lapján a' Publikummal közleni elkezdettünk :

„Midőn, *úgymond*, az Orosz Birodalom a' hadi készületekhez fogott, még akkor minden Frantzia hadi seregek a' Rénus folyóvízen innen voltak, kivéven azon 40 ezer embert, a' kik az északi tenger partjainak védelmezésekre, és a' Frantzia Birodalommal öszve kaptsolatott tartományoknak tsendességben leendő meg maradásokra Hamburgban öszve gyűltek, Dántzigban csak négy ezer főből álló katona őrizet feküdt, és a' Warsaui Hertzegségnek ármadiája békekesség lábbon állott, sőt annak egy része Spanyol Országban volt.“

„Tehát minden vég nélkül valók voltak az Orosz Birodalomnak készületei, ha reménysége nem lett volna ahoz, hogy nagy hadi készületei által Frantzia Országot meg ijesztheti, és az Ol-

denburgi Hertzegség helyett a' Warsau hertzegséget elfoglalhattya. — Azon közben még is tsendességben maradt Eő Császári Felsége, azt gondolván, hogy ha a' környülállások kívánni fogják, mindenkor idő lesz a' fegyver fogáshoz; azt kívánta, hogy *Kutakin* hertzegnek leüldettesen meghatalmaztatás, a' két Birodalom közt támadt villongásnak elintézésére, mellynek elhárítására semmi vérontás nem kívántatott volna.“

„Ennek az alkudozásnak következő tárgyai lettek volna 1.) A' Warsau Hertzegségnek további megmaradása, melly még a' Tilsiti békekességben meg volt határozva. — 2.) Az Oldenburgi Hertzegségnek Frantzia Országgal való öszve kaptoltatása, melly nélkül az Angliával való háborúságnak soha véget vetni nem lehetne. — 3.) Az Anglia Országi kereskedésről, és azokról a' hajókról teendő törvényhozás, mellyek az ő nemzeti tulajdonságoktól megfosztattak. — 4.) Az az 1810-ik esztendőnek December hónapjában költ Ukaze, az az, Császári parancsolat, melly által minden Orosz kikötőhelyek az Angliai kereskedő hajók előtt felnyittattak, és a' melly a' Tilsiti békekességgel egyátallyában ellenkezett. Ezeknek kellett volna az alkudozás tárgyaivá lenni.“

„Az első pontra, az az, a' Warsau hertzegségre nézve olly egyességre kellett volna lépni, hogy az, mostani állapotjában meg maradjon és meg ne engedődjön, hogy Lengyel Ország előbbi állapotjába valaha vissza tétetődjön. — Az Oldenburgi Hertzegségre nézve elfogadta Eő Felsége a' Pétersburgi Csász. udvarnak közbenjárását, úgy mindazáltal, hogy annak semmi

jussa ne legyen magát abba avatni, a' mi a' Rénusi Szövetségbeli hertzegeket illeti, és azt is megígérte, hogy az Oldenburgi hertzegkárát ki fogja pótolni. — A' harmadik pontra, tudniillik, az Ánglus portékákkal való kereskedésre nézve, és a' magok nemzeti jussaiktól megfosztott hajókra nézve, azt kívánta Eő Felsége, hogy az Orosz Birodalom hasznára tekintve a' száraz Európa alkotmánya principiumaival és a' Tilsiti békeséggel egyezőleg egymással egyet értsenek.“

„De tellyességgel meg nem lehetett azt az Orosz Birodalomtól nyerni, hogy valakit az alkudozás elkezdésére meghatalmazzon, hanem a' helyett szüntelen új hadi készületeket tett, és a' Warsaui hertzogséget az Orosz Birodalommal öszve kaptsolni igyekezett, és hogy Anglia Országot az azt fenyegető változásoktól megmenthesse, az Ánglusoknak kereskedéseket szüntelen előmenetelesíteni kívánta. Nem kereste az Oldenburgi hertzesség hasznát, hanem azért igyekezett azt vissza nyerni, hogy ha ma vagy hólnap a' Frantziák és Oroszok közt háborúság támadna, annál könnyebben meg támadhassa Frantzia Országot.“

„Mind ezeket előre ellátván a' Császár, maga is fegyverhez folyamodott, és hogy azt a' második rangbeli Státust (érti Szakszoniai Országot), melly minden bizodalját a' Császár oltalmába és ígéretébe helyhezette, épségben meg tarthassa, hadi seregeit hadi lábra állította. Azon közben még ekkor sem szűnt meg a' Petersburgi Csász udvarral való barátságot és békeséget fenn tartani. A' múlt 1811-ik esztendő Kis

Asszony havának 15 ik napján világosan kimondotta, hogy szükség legyen a' dolgoknak veszedelmes folyamatját megakadályoztatni, és újban békességre vezető alkuba botsátkozni kívánt. A' múlt November végén reménylette is, hogy a' Petersburgi Csász. Udvar kívánágát tellyesíteni fogja. Az Úr Gróf Uram is azt mondotta az Eő Felsége Követ ministerének, hogy *Nesselrode* Úr parantsoltatott volna meg hatalmazottsággal Párisba jönni, melly mivel négy hólnap múlva sem történt meg, magához hívatván Eő Felsége *Czernichew* Oberstert, kezébe adta azt a' Sándor Császárnak írt levelét, mellynek tzielya a' békesseges alkudozás volt. Ez az Oberster Úr, Mártzius 10 ik napján érkezett meg Pétersburgba, és mai napiglan is nem adatott arra válasz. — Mind ezekből észre lehetett venni, hogy az Orosz Csász. Kórmányszék minden közeliést elhárít magától, és 18 hólnaptól fogva, valánányszor a' békességes alkudozással megkínáltatott, mind annyiszor fegyverre tette a' kezét.“

„Illyenképpen látván Eő Felsége, hogy az Orosz Birodalomra nézve minden szándéka, igyekezete, és reménysége haszontalanok légyenek, még a' háborónak elkezdődése előtt kötelességének tartotta az Àngliai Kórmányszékhez fordulni. Az a' kéntelenség, mellyet érez Ànglia, azok a' zenebonák, mellyeknek végtére is áldozatjává leszen, és azok a' változások, mellyek annak uralkodásában esnek vala, indították erre Eő Felségét. A' békességet óhajtó szíves kívánság parantsolta ezt a' lépést, mellyről mihelyt rendelést veszek, mindjárt tudósítani fogom

Excellentziádat. A' békességnek további megmaradása a' Petersburgi Csász. Kabinettól függ. — Szerentsém vagyon Excellentziádnak lenni s. a. t. a' *Bassanoi Hertzeg.*

Jegyzés. Azt a' levelet, mellyet ez a' Bassanói hertzeg az akkori külső dolgokra ügyelő Anglus ministernek Lord Castlereag-nak küldött, másszor fogjuk a' Publikummal közleni.

Lengyel Ország.

Ebben az Országban, a' múlt Sz. Ivan havának végén történt nagy változásról, mellyről a' két Magyar Hazát tudósítani a' Magy Kurirnak vólt leg elsőben is szerentséje, tsak a' múlt szerdán költ Bétsi udvari újságban adatott ki hivatal szerént való tudósítás, melly annál fontosabb, mivel ebben azok a' beszédek is előadatnak, a' mellyeket a' Warsaui Országos gyűlléstől kiválasztatott, és a' Fels. Szakszoniai Királyhoz 's Napoleon Császárhoz küldött Deputatusok ezen Fejedelmek előtt mondottak vala.

A' Warsauban öszve gyűlt Lengyel Magnások, *úgymond*, minekutánna a' *Czarterisky* hertzeget Marsalnak tették vólna, a' Lengyel Karok és Rendek között egy Commissiót választottak ki, hogy az az öszve gyűllésnek okairól tudósítást adjon ki, és hogy azokról az eszközökről is, mellyekhez nyúlni kell, proiectumot adjon. A' minthogy Junius 28-ik napján véghez is vitte ez a' Commissio a' reá bízott dolgot, meg tette a' tudósítást, és közönséges confoederatiót, az az öszve szövetkezést javaslott. A' Commissiónak proiectumát az öszve gyűlt Karok és Rendek helybe hagyták, 's azon kívül azt is el végezték.

hogy Drézdába a' Szakszoniai Királyhoz, 's egyszersmind Warsau Hertzeghez deputátusokat küldjenek, 's kérjék meg Eő Felségét, hogy maga is áljon a' Confoederatióhoz. Úgy szinte, hogy a' Fels. Frantzia Császárhoz is deputatusok küldetessenek az Eő Felsége kegyelmes oltalmának megkérésére.

Ezek a' deputátusok Wiinába megérkezvén, 's mingyárt audientziára is botsáttatván, a' deputatusok szószóllója *Vibicky* Palatinus következő oratiót mondott Napoleon Császár előtt.

„*Felséges Császár!* A' Warsaui Hertzegségnek közönséges gyűlése, melly a' Felséged számos hadi seregeinek hozzánk való bėjövetelekor olly tzállal gyűlt öszve, hogy a' föld minémúségéhez illendő intézeteket tévén, Felséged semmi szükségét ne szenvedjen, mingyárt ezen dolognak kezdetében érzette azt, hogy fontosabb jussoknak és kötelességeknek tellyesítésekre legyen köteles. Egyenlő akarattal közönséges Confoederatiót, avagy öszve szövetkezést állított fel, az Országot minden előbbeni jussaiba vissza tette, és mind azokat a' szabad akarat szerént való aktákat, és vissza éléseket, mellyek annak lételét 's fenn állását le rontották, semmivé tette.“

„*Felséges Császár!* A' Felséged erőlködése a' jövendő maradékokat és a' históriákat tárgyzák; a' históriák, a' jövendőbéli maradékok, sőt az egész Európa nem esmérik a' mi jussainkat, de mi soha el nem felejtjük a' mi kötelességünket. Mi mint szabad, és sok századoktól fogva mástól nem függő nemzet, a' mi országunkat, és függetlenségünket nem megegyezés,

sem nem meg hódoltatás, hanem árulás és ravaszság által vesztettük el. Úgy de semmi just nem tehet állandóvá az árulás. A' mi utolsó Királyunkat Pétersburgba hurtzoltatni, ott gyalázatosan meg halni, országunkat feldarabolgatni, és olly fejedelmek közt felosztatni láttuk, a' kik velünk nem hadakoztak, nekünk hadat nem izentek, és a' kik azt erőszakkal el nem vették."

„A' mi jussaink tehát valamint e' világ, úgy az Isten előtt is világosak. Jussunk van magunkat Lengyeleknek nevezni, Királyi székünket a' Jagelloknak és Sobieskyeknek számokra ismét felállítani, lételünket meg újítani, szélyel osztott tagjainkat öszve gyűjteni, a' hazáért felfegyverkeztetni, és az azért való viaskodásokban meg mutatni, hogy mi elhunyt őseinkhez méltók legyünk. A' mi a' mi jussainkat, az a' mi kötelességeinket is fundamentomosokká teszi."

„Köszönnyük Felségednek, hogy 4 milliom Lengyelek szabadakká lettek, és Lengyel törvényekkel élnek; de ez a' szerentse, a' mellyel élnek, a' kötelességnek szavait a' jelenvaló környúlállások közt benne meg nem fojtotta, azokat a' kötelességeket, mellyeket a' haza tett reájok, a' mellyek mindeneknek szívekben béplántáltattak, és a' mellyeket maga az ég is parantsol. A' mi atyánkfiai, Lengyel Ország lakosinak leg nagyobb része még az Orosz járom alatt nyög. Ezeknek jussaikat is bátorkodunk meg erősíteni, és az egész Lengyel nemzetet öszve tsatolni. Ugyan velünk nem egyenlőképpen gondolkodik é Felséged, 's kárhoztat é bennünket Felséged azért, hogy mi mint Lengyelek a' mi kö-

telességünket miveltek, és előbbi jussainkba vissza léptünk. — Igen is Felséges Császár! a' Lengyeleknek hazájok mától fogva szabadnak hirdettetett. A' jus szerént már fenn áll, de megálhat é valóságában? A' kötelesség és a' jus a' mi végzésünket meg igazíttják, úgy de adnak é mi nekünk erőt is? Nem büntette é meg elegendőképen az isteni gondviselés a' Lengyeleknek meghasonlásokat, vagy örökké valóvá teszi é a' mi szerentsátlenségünket. Ugyan azoknak a' Lengyeleknek, a' kiket mindenkor igaz hazafiúi szív lelkesített, vigasztalás és reménység nélkül kell é sírjaikhoz közelíteni? Az isteni gondviselés Felségedet gerjesztette fel, a' Felséged kezeiben van a' hatalom, és a' mi Hertzegségünknek lételet a' Felséged számos hadi seregeinek köszönhettyük.“

„Felségedhez a' Confoederatió küldött minket, olly véggel, hogy az ő öszve szövetségének aktáit a' jóvá hagyás végett Felséged eleibe terjesszük, és a' Felséged hatalmas oltalmazását Lengyel Országának kikérjük. — Felséges Császár! mondja ki Felséged, hogy Lengyel Ország már fenn áll, és ezt a' kimondást úgy fogja é világ venni mint valóságot. Mi Lengyelek 16 milliom főből állunk, és egy sem találtatik közöttünk, a' kinek vére, ereje, és minden java Felséged parantsolatjára készen ne vólna, minden áldozatot kevésnek tartunk, mihelyt a' hazának vissza állítása 's azon munkának végre hajtása kívánnyák. Ha egy szót szól Felséged, minden kéz, minden szív, minden erő kész Felségedet a' *Dünától* a' *Dniesterig*, a' *Dniestertől* az *Oderáig* követni és segíteni. Ez a' vígyázatlanul kez-

dett háború, mellyet az Oroszok a' Frantzia Armadának Austerlitz, Pultuski, Eilau, és Fridlandi győzedelmeiről, és az Oroszoknak Tilsit és Erfurti magok lekötelezésekről el felejtkezvén, kezdeni mérészlettek, az isteni gondviselésnek végzéséből esett, melly a' mi nemzetünknek szerentsétlenségén meg illetődvén, annak véget vetni akart."

„Allig kezdődött el ez a' második Lengyel Országi háború, mikor már mi a' mi meghódolásunkat a' Jagellók fő városában Felsőged eleibe terjesztjük, a' Felsőged sassai már is a' Duna folyóvíz partyain vannak felüttetve, és az Orosz hadi seregek egy mástól elszakasztatva imide amoda tébolyogván héjába iparkodnak magokat öszve tsatolni."

„A' Felsőged Országának haszna, Lengyel Országának előbbi állapotjába való vissza helyheztetését maga is kívánnya. Hogy ha Lengyel Országának feldaraboltatása a' Frantzia Monarkia romlásának mutató jele vólt, annak előbbi állapotjába való vissza helyheztetése tanyúbizony-sága fog lenni azon virágzásnak, mellyre Frantzia Országot emelte Felsőged."

„Az elnyomatott Lengyel Ország 300 esztendőig szüntelen Frantzia Országra, 's annak ditsősséges és nagy lelkű lakosira függesztette a' maga szeméit; de az isteni gondviselés annak kifejtődését, a' negyedik dynastia, az az, uralkodóház felállítójának a' Nagy *Napoleonnak* hagyta, kinek három század politikája tsak egy szempillantatnak tárgya vólt, és kinek a' dél és észak közt való közben vetés tsak egy pont."

„Szerentsénk van Felsőgednek a' Confede-

rationak azt az aktáját által adni, melly által Lengyel Országnak újonnan való születése és létele kihirdettetett. Minden atyánkfiaiak nevekben meg újítjuk Felséged előtt azt a' mi közönséges kötelességünket, mellynél fogva mi nem híjjában kezdettünk ezen munkánkhoz, és ha Felséged azt segíteni 's olalmazni méltóztatik, minden eszközök által minden vértseppüknök fel áldozásával kívánnjuk azt eszközölni“ s. a. t.

Mind ezekre ekképen felelt *Napoleon* Császár: „Uraim, a' Lengyel Országi Confoederatiónak deputatusi! Nagy örömmel vettem azt, a' mit Kigyelmetek nékem most mondottak. Lengyelek! Tiveletek egyenlőképen gondolkoznék és tselekednék. A' Warsaui gyűllésben úgy voksolnék mint ti. A' hazának szeretete leg első virtusa a' pallérozott embernek. Az én jelenvaló környülálásaim közt sok hasznokat kell nékem öszve kaptsolni, sok féle kötelességeket tellyesíteni. Hogyha én Lengyel Országnak első, második, és harmadik felosztatásakor uralkodtam volna, a' ti segítségtekre minden alattam valókat fel fegyverkeztettem volna. Mihelyt az én győzedelmeim meg engedték, a' ti fő várostoknak és országtok egy részének régi törvényeit visszaadtam, egész buzgósággal miveltem azt, de nem azért, hogy azt a' hadakozást meg hosszabbítsam, mellyben az én alattam valóknak több vérek folyt volna.“

„Szeretem a' ti nemzeteteket, 16 esztendőktől fogva, mind az Oiasz, mind a' Spanyol Országi tsatázó mezőkön mellettem láttam a' ti katonáitokat. Mindenek, a' mit miveltetek nékem

tettzenek. Helybe hagyom azon iparkodástokat, a' mellyet mivelni igyekeztek; mindent a' mitőllem függ végbe viszek, hogy a' ti végzésteket végre hajthassatok. Hogy ha egyenlő szívvvel, akarattal, és erővel kezdetek a' dologhoz, reménységtek lehet ahhoz, hogy a' ti elienségeitek a' ti jussaitokat meg fogják esmérni; hanem ezekben a' nagy és messze kiterjedt tartományokban, a' ti reménységteket egyedül a' lakosoknak egyetértésén és egyenlő iparkodásán kell építeni. Lengyel Országba való első bėjöveletemkor is így beszéltem ti néktek.“

„Még ez egyet is akarom tinéktek mondani, hogy én az Austriai Császárnak megígértem, hogy az ő tartományinak egészségét meg fogom tartani, és hogy én semmi próbatételt és szándékot helybe nem hagyhatok, a' melly őtet annak tsendes birtokában megháboríthatná, a' mi Lengyel Országból nékie marad — *Lithvania, Samogitia, Witepsk, Potock, Mohilow, Volhynia, Ukrajnia*, és *Podolia* azon indulattal viseltetnek, mellyet én nagy Lengyel Országban tapasztaltam, és a' ti szent ügyeteket az isteni gondviselés jó véggel fogja meg koronázni, meg fogja a' ti hazátokhoz való hívségteket jutalmaztatni, mellynek boldogságáért ti olly nagyon fáradoztok, és a' melly által annyi just nyertetek a' ti betsültetétekre, az én oltalmamra, mellyre mindenkor számot tarthattok.

Hadi Történetek.

A' Warsaui Hertzegségben, így szólnak a' Lembergi levelek, az a' hír repdesett, hogy az Orosz hadi seregek Lublin vidékére béütöttek, és úgy gondolkoztak a' lakosok, hogy a' Kozá-

kok egész Gallitziát elfoglalták. Mellyre nézve minden lárma izégérek kifüggesztettek, ki elfutott, ki magát elrejtette, találtattak imitt amott olyanok is, a' kik magok védelmezésekre pus-kát és kardot kaptak. Végtere kivilágosodott, hogy az oda béütött ellenség 400 főnél többre nem ment, a' kik mingyárt vissza húzták magokat, mihely meg hallották, hogy a' Zamotzi katona őrizetből egy tsapat küldetett eleikbe, hanem egynéhány falut egészen kipusztítottak.

Azt is írják Lembergől, hogy a' *Tormuszow* és *Kutusow* Generálisoknak vezérlések alatt lévő Orosz seregek, mellyek a' Lucki vidéken gyűltek vala őszve, nagy sietséggel elsőben napkelet azután észak felé vonták legyen magokat. Ezen seregeknek mozdúlásaik, az fő Armadia hátrálásának tulajdoníttatnak, és azt állattják, hogy annak a' hertzeg *Bagratzion* vezérlése alatt lévő bal szárnya az Austriai segítő és a' hertzeg *Schwarzenberg* kormánya alatt lévő corpus, és a' Generál *Regnier*, a' Wesztfáliai Király, és az Olasz Országgi Vice Király osztály seregeik által úgy körül vétettek, hogy sem előre sem hátra, sem jobbra sem balra nem mozdúlhat. Sőt azt is hírellek, hogy Sándor Császár semmi jót nem reménylhetvén meg félemlert és egészen eltsüggedt hadi seregeitől, *Napoleon* Császárt a' békességgel is meg kínálta volna.

Az az 5-ik *bulletin*, mellyet a' Fr. nagy Ármadiáról, e' folyó Julius 6-ik napján a' Párisi Monitőr kiadott, ekképen vagyon: „Az Orosz armadia, úgymond, az ellenségeskedésnek elkezdődése előtt, következő módon feküdt és osztatott fel: A' Hertzeg *Witgenstein* vezérlése,

alatt lévő első corpus, melly az 5-ik, és 14-ik gyalog regimentből, és egy lovas osztályból állott, és 18000 főre ment, Chawil mellett telepedett le, azután Rosienat foglalta el, és Junius 24 ik napján Kadanoni mellett állott. — A' második corpus *Baggamont* Generál vezérlése alatt, melly a' negyedik és tizenhetedik gyalog regimentekből és egy lovas osztály seregből állott, 's mind öszve 18000 emberre ment, Kownót foglalta el. — A' harmadik és *Somdoam* Generál kormányára bízott, 's az első granatiros osztályból álló és 24000 főre menő corpus Now-Troki körül táborozott. — A' negyedik Generál *Tutskow* vezérlésére bízott, és a' 11-ik, 's 23-ik gyalog és egy lovas osztályokból formáltatott, és 18000 főre menő corpus Now-Troki és Lidia közt szállott táborba. — A' Csász. testőrző sereg Wilnába vólt. — Az ötödik és a' 2-ik granatiros, és a' 12-ik, 18-ik 's a' 20-ik és 2-ik lovas osztályokból álló corpust, melly mint egy 40000 főre betsültetett, herczeg *Bagration* vezérelte, és Junius utolsó lapján *Wolkovisky* környékén telepítette le. — A' hatodik corpusnak vezérlése *General Doctorowra* bízott, melly két gyalog 's egy lovas osztályból állott, és 18000 emberre betsültetett, a' herczeg *Bagration* osztály seregének egy része vólt. Ez Julius hólnap közepében Wolhyniából Lidába marsirozott a' most nevezett herczeg ármadiájának megerőssítésére, és azon hólnap végén Lidia és Grodnó közt táborozott; végre a' 9-ik 's 15-ik gyalog és egy lovas osztállyal Generál *Markow* Wolhyniának belsőbb részébe ment.

A' Wilia folyóvízen, Junius 25 ik napján ál-

tal ment Frantzia seregek a' *Reggioi* hertzeg vezérlése alatt a' hertzeg *Witgenstein* és a' *Baggmont* Generál corpusait hátrább nyomván *Wiliánától* elzárták. — A' Nápolyi Király a' *Wilián*nak mind a' két partjáról elűzte az ellenséget. A' 10 ik Lengyel huszár regement, melly a' *Gr. Sebastiani* osztály serege előtt marsirozott, *Lebowo* mellett egy *Kozák* regementre bukkant, azt nagy bátorsággal megtámadta, 9 embert levagdalt, 12 tőt elfogott. — Julius 3 ik napján, a' Nápolyi Király *Swentziani* felé fordúlván a' *B. de Tolly* arriergardáját, vagy utol menő seregét béérvén, *Montbrun* Generálisnak megparan-tsolta, hogy az ellenséget támadja meg; de ez azt bé nem várta, hanem olly nagy sietséggel vissza vonta magát, hogy egy eskadron *Uhlánusok*, a' kik *recognoscirozásra* mentek ki, a' *Frantziáknak* kezekbe esvén, rész szerént öszve vagdaltattak, rész szerént elfogattak. A' fogságba esett *Uhlánusok* a' *Fr. Armadiánál* szolgálót vévén az *Uhlánus* regementek közzé osztattak fel.

Harmadszori köz Híradás.

A' Csász. Kir. patrimoniális familia és ősi Jóságoknak fő Directiója, e' folyó esztendőben a' jövő Kis Asszony Havának 24-ik és 25-ik napjain, Magyar Országban, *Holicsban*, számos Spanyol eredetű bagzó kosokat, egynéhány száz egy és két esztendős bagzásra alkalmas kosokat, mellyek valóságos Spanyol Országi eredetű kosoktól, és a' leg finomabb Spanyol juhanyáktól származtek, továbbá közel 3000 hágni való juh anyákat fog közönséges licitatio avagy kótyavetye által, kész pénz fizetésért eladattatni.

A' licitatio a' fent nevezett napokon, reggeli 9. órakor, a' Csász. Kir. *Holicsi* múlató kastélyban fog tartatni.

Költ Bétsben Julius 4-ik napján, 1812-ik esztendőben.